

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 4.

Utgitt 26 januar.

1929

Brigde i §§ 11, 24, 25, 32, 52 og 59 i fyresegner av 20 desember 1926 frå Arbeidsdepartementet, fastsette 17 januar 1929 etter lov um motorvogner av 20 februar 1926.

§ 11 siste leden går ut.

§ 24 skal heretter lyda:

«Kjennemerke skal setjast både framme og bak på vogni. Kjennemerki skal vera rektangulære, laga av rustfrie metallplator som er stive nok, og ha svarte typar i vertikal «jarnskrift» på kvit botn, ikkje metallisk. Sjå figurane nedanfor:

Endringer i §§ 11, 24, 25, 32, 52 og 59 i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926, fastsatt 17 januar 1929 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926. 17 janr.

§ 11 siste ledd utgår.

§ 24 skal herefter lyde:

«Kjennemerke skal anbringes så vel foran som bak på vognen. Kjennemerkene skal være rektangulære, utført av rustfrie, tilstrekkelig stive metallplater og ha sorte typer i vertikal «jernskrift» på hvit bunn, ikke metallisk. Se nedenstående figurer:

B-18765

C-4032

17 janr. Typane skal ha slik storleik i m/m:

for automobilar:

høgd 90

minste breidd 45

(undanteke I og eitt-tal)

strektjukk-leik 15

minste innbyrdes frå-

stand 10

minste fråstand til

skiltkanten 15

for motorsyklar:

(med eller utan sidevogn)

høgd 60

minste breidd 30

(undanteke I og eitt-tal)

strektjukk-leik 10

minste innbyrdes frå-

stand 5

minste fråstand til

skiltkanten 10

Dersom typane er upp-

høgda, må dei ikkje vera hø-

gare enn 2 m/m.

På automobilar skal kjen-
ningsbokstaven stå framanfor
talet med eit strek 15 m/m
tjukt og 20 m/m langt mil-
lom bokstaven og talet i halv
høgd. På motorsyklar skal
kjenningbokstaven på bak-
skiltet stå over talet. På fram-
skiltet skal bokstaven stå
framanfor talet med eit strek
10 m/m tjukt og 15 m/m langt
millom bokstaven og talet.

Minste høgd på skilti i m/m
er:

for automobilar 120

for motorsyklar:

framskiltet 80

bakskiltet 150

Kjennemerki kann ein og
laga i transparent.

På tilhengjar for motorsyk-
kel set ein same kjennemer-

Typene gis følgende størrelse i m/m:

for automobiler:

høide 90

minste bredde 45

(undtagen I og ettall)

strektykkelse 15

minste innbyrdes av-

stand 10

minste avstand til

skiltets kant 15

for motorsykler:

(med eller uten sidevogn)

høide 60

minste bredde 30

(undtagen I og ettall)

strektykkelse 10

minste innbyrdes av-

stand 5

minste avstand til

skiltets kant 10

Forsåvidt typene er ophøiet,

må de ikke være højere enn

2 m/m.

På automobiler settes kjen-
ningsbokstaven foran tallet
med en strek 15 m/m tykk
og 20 m/m lang, mellem bok-
staven og tallet i halv høide.
På motorsykler settes kjen-
ningsbokstaven på bakschildet
over tallet. På forskiltet settes
bokstaven foran tallet med
strek 10 m/m tykk og 15 m/m
lang mellem bokstav og tall.

Skiltene's minste høide
i m/m:

for automobiler 120

for motorsykler:

forskilt 80

bakskilt 150

Kjennemerkene kan også
utføres i transparent.

På tilhenger for motorsyk-
kel anbringes samme kjenne-

ket som motorsykkelen hev, dersom tilhengjaren dekkjer kjennemerket på motorsykkelen.

Undantaksvis kann Vegdirektøren godkjenna kjennemerke av annan storleik og utsjånad enn nemnt framanfyre.

Nasjonalitetsmerket må i tilfelle påsetjast slik at det syner seg som eit eige, ovalt skilt, og det må ikkje koma innanfor kantane på kjennemerket; heller ikkje må det setjast tett innåt sidone av dette.»

§ 25 fyrste leden skal heretter lyda:

«Skilti skal setjast på ein berrsynt stad og so høgt som køyretyet på rimeleg måte gjev høve til so at dei minst mogeleg vert tilskvette av søyle m. m.

Dei bilsakkunnige kann, um det trengst, krevja at der skal påsetjast verneskjermer som so mykje som mogeleg hindrar skvett på skilti.»

I § 32 skal strykast dette: «og under talet ordet «Prøve».

Næst siste punktum i § 52 skal heretter lyda:

«For prøvenummer skal avgiftsmerket setjast på fremste kjennemerket millom bokstaven og talet, istaden for streket.»

§ 59 skal heretter lyda:

«Dersom ein ikkje finn at kjennemerki åt vogni er gode nok, fær vogni kjennemerke i samsvar med § 9 i lovi og §§ 22—27 i desse fyresegnene. Vantar ein nasjonalitetsmerke,

merke bak som motorsyken 17 janr. har, forsåvidt tilhengeren dekker kjennemerket på motorsyken.

Undtagelsesvis kan Vei- direktøren godkjenne kjennemerker av annen størrelse og annet utseende enn foran nevnt.

Nasjonalitetsmerket må i tilfelle anbringes sådan at det virker som et eget, ovalt skilt, og ikke komme innenfor kjennemerkets kanter, likesom det ikke må settes umiddelbart inntil sidene av dette.»

§ 25 første ledd skal heretter lyde:

«Skiltene skal anbringes på iøinefallende sted og så høit som kjøretøiets konstruksjon med rimelighet tillater således at de minst mulig tilskvettes av søle m. v.

De bilsakkyndige kan om nødvendig kreve at der skal anbringes beskyttelsesskjermer som såvidt mulig hindrer skvett på skiltene.»

I § 32 strykes følgende: «og under nummeret ordet «Prøve».

Næst siste punktum i § 52 skal herefter lyde:

«For prøvenummer skal avgiftsmerket anbringes på forreste kjennemerke mellem bokstaven og tallet, istedenfor streken.»

§ 59 skal herefter lyde:

«Såfremt vognens kjennemerker ikke finnes tilfredsstillende, tildeles vognen kjennemerker overensstemmende med lovens § 9 og nærværende forskrifter §§ 22—27. I mangel

17 janr. skal kvar motorvogn påsetjast norske kjennemerke, når ho hev kjennemerke som kan føra til mistak med våre.

Norske kjennemerke vert i tilfelle sette utanpå dei vogni fyrr hev, um det er råd. Kjennemerki skal betalast av den som fører vogni inn.

Desse fyresegner tek til å gjelda straks for nyregistreringar (ogso for prøvenummer, jfr. § 32), men vogner som er registrerte fyrr, kann ha dei kjennemerki dei no hev til dei av ein eller annan grunn skal gjerast um, t. d. når vogni vert seld eller eigaren sjølv ynskjer nye skilt eller dei gamle ikkje vert kjende gode nok lenger.

Prøvenummer som alt er i bruk, skal koma inn under dei nye fyresegnene seinast ved oppatnying i januar 1930.

av nasjonalitetsmerke skal enhver motorvogn, hvis kjennemerker kan forveksles med våre forsynes med norske kjennemerker.

Norske kjennemerker anbringes i tilfelle såvidt mulig utenpå vognens egne kjennemerker. Kjennemerkene betales av den som fører vognen inn.»

Foranstående bestemmelser trer i kraft straks for nyregistreringer (også for prøvenummer, jfr. § 32), mens allerede registrerte vogner kan beholde sine nuværende kjennemerker inntil de av en eller annen grunn skal endres, f. eks. ved salg av vognen eller når eieren selv ønsker nye skilter eller de gamle finnes utilfredsstillende.

Prøvenummer som allerede er i bruk, skal senest ved fornyelse januar 1930 være underkastet de nye bestemmelser.

18 janr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet hvorved i medhold av lov nr. 1 av 4 juli 1919, § 1, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Det skal innen Loppa herred i Finnmark fylke være forbudt å slippe graværer og geitebukker, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år, på beite i samarbeidstreking — derunder også innbefattet samarbeite i innmark.
2. Overtredelse medfører straffansvar.
3. Kongelig resolusjon av 26 mai 1922 angående det samme forhold opheves.

19 janr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet, hvorved i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925 bestemmes:

- 1) De ved kongelig resolusjon av 14 mai 1917 fastsatte fiskeriregler for Hornindalsvatnet i

Hornindals og Eids herreder, Sogn og Fjordane fylke 19 janr.
opheves.

2) Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet hvori meddeles at de 19 janr.
av departementet den 22 oktober 1928 fastsatte tilleggs-
bestemmelser til Internasjonal Overenskomst om be-
fordring av gods på jernbanene (inntatt i Over-
enskomster med fremmede stater nr. 6 for 1928 s. 296 flg.)
er gjort gjeldende for Norges Statsbaner, Valdres-
banen og Rjukanbanen.

De tilsvarende tilleggsbestemmelser for be-
fordring av reisende og reisegods (inntatt i
Overenskomster med fremmede stater nr. 6 for 1928 s. 303
flg.) er gjort gjeldende for Norges Statsbaner, Val-
dresbanen og Aktieselskapet «Alpha»s damp-
skibsrute Moss—Horten.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet hvori meddeles at 19 janr.
det av departementet den 22 oktober 1928 fastsatte regle-
ment for privatvogner i internasjonal tra-
fikk (inntatt i Overenskomster med fremmede stater nr. 6
for 1928 s. 306 flg.) er gjort gjeldende for Norges Stats-
baner, Valdresbanen og Rjukanbanen.

Kongelig resolusjon, hvorved der i medhold av § 14 i lov 25 janr.
av 3 august 1897 om fiskerier i Nordland og Troms fylker
bestemmes som gjeldende inntil videre:

1. At påbudet i nevnte lovs § 14, 1ste passus, om
at alle fiskeredskaper undtagen stengenot innen midnatt før
søn- og helligdager skal være optatt av sjøen, ikke skal
være gjeldende under skreifisket i Nordfold
herred, Nordland fylke.

2. At det under skreifisket i Nordfold herred skal være
forbudt på søn- og helligdager å utsette i sjøen fiskered-
skaper til fangst av skrei.

3. At nærværende resolusjon trer i kraft straks.

Kongeleg resolusjon. I medhald av §§ 44 og 29 jfr. 25 janr.
§ 39 i lovi um laks- og sjørrettfiskeriane av 8 april 1905
vert ferda ut vedtak um fiske i Vågsbøelvi og
Ensetelvi ved utlaupet av desse elvi m. v. i Eide
herad, Møre fylke.

Vedtaket er solydande:

I. For Vågsbøelvi og Ensetelvi med Nåsvatn og Vass-
gårdsvatn i Eide herred, Møre fylke, skal heilt gjelda fyre-
segnane i lovi um laks- og sjørrettfiskeriane.

25 janr.

II.

- a) Det er forbode å nytta kastenot med mindre masker enn 5,8 cm. millom knutane i våt tilstand samleis som setje-garn og liknande reidskap utan umsyn til maskestor-leik, til fangst av fisk i sjøen innan 250 m. frå Vågsbø-elvi og Ensetelvi i Eide herad.
- b) Brott på desse reglar vert straffa.

Utgiiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Oslo.